

Sag C-706/23**Sammendrag af anmodning om præjudiciel afgørelse i henhold til artikel 98, stk. 1, i Domstolens procesreglement****Dato for indlevering:**

17. november 2023

Forelæggende ret:

Curtea de Apel Iași (Rumænien)

Afgørelse af:

10. oktober 2023

Appellant, sagsøgt:

Școala gimnazială »Mihai Eminescu« Vaslui

Indstævnt, sagsøger:

Uniunea Sindicală »Didactica« Vaslui på vegne af følgende medlemmer:

KM m.fl.

Hovedsagens genstand

Appel til prøvelse af den dom afsagt af Tribunalul Vaslui (retten i første instans i Vaslui, Rumænien), hvorved appellant/den sagsøgte (herefter »den sagsøgte«) blev pålagt at betale fagforeningsmedlemmerne (herefter »de berørte arbejdstagere«), der er repræsenteret af den indstævnte/sagsøgeren – Uniunea Sindicală »Didactica« Vaslui (fagforeningen »Didactica« i Vaslui) (herefter »sagsøgeren«) – feriepenge og kantinetilskud på grundlag af tidsbegrænsede deltidsansættelseskontrakter indgået med den sagsøgte. Hovedspørgsmålet i tvisten er, hvorvidt de berørte arbejdstagere har ret til disse godtgørelser, når de i samme periode også havde indgået tidsbegrænsede fuldtidsansættelseskontrakter og modtog feriepenge og kantinetilskud på grundlag af de sidstnævnte kontrakter.

Genstand og retsgrundlag for anmodningen om præjudiciel afgørelse

I henhold til artikel 267 TEUF anmodes om en fortolkning af § 4, stk. 1, i rammeaftalen vedrørende deltidsarbejde, der er knyttet som bilag til direktiv 97/81/EF, af § 4, stk. 1, i rammeaftalen vedrørende tidsbegrænset ansættelse, der er indgået af EFS, UNICE og CEEP, og der er knyttet som bilag til direktiv 1999/70/EF, af artikel 7, stk. 1, i direktiv 2003/88/EF samt af artikel 31, stk. 2, i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder.

Præjudicielle spørgsmål

1) Skal artikel 7, stk. 1, i direktiv 2003/88, artikel 31, stk. 2, i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, § 4, [stk. 1], i rammeaftalen vedrørende deltidsarbejde, der er knyttet som bilag til direktiv 97/81/EF, [og] § 4, [stk. 1], i rammeaftalen vedrørende tidsbegrænset ansættelse, der er indgået af EFS, UNICE og CEEP og knyttet som bilag til Rådets direktiv 1999/70/EF af 28. juni 1999, fortolkes således, at de er til hinder for en national lovgivning, hvorefter en arbejdstager inden for skolesektoren, der indgår flere ansættelseskontrakter – [navnlig] en tidsbegrænset fuldtidsansættelseskontrakt for hovedbeskæftigelsen og en tidsbegrænset deltidsansættelseskontrakt, [dvs.] en timelønnet kontrakt – har ret til ferie med løn i en størrelsesorden, der alene beregnes med hensyn til hovedbeskæftigelsen?

2) Skal § 4, [stk. 1], i rammeaftalen vedrørende deltidsarbejde, der er knyttet som bilag til direktiv 97/81, § 4, [stk. 1], i rammeaftalen vedrørende tidsbegrænset ansættelse, der er indgået af EFS, UNICE og CEEP og knyttet som bilag til Rådets direktiv 1999/70/EF af 28. juni 1999, og artikel 7, stk. 1, i direktiv 2003/88 fortolkes således, at de er til hinder for en national lovgivning og praksis, hvorefter undervisningspersonalet i uddannelsesinstitutioner, der indgår flere ansættelseskontrakter – [navnlig] en fuldtidsansættelseskontrakt for hovedbeskæftigelsen og en tidsbegrænset deltidsansættelseskontrakt, [dvs.] en timelønnet kontrakt – ikke har ret til et kantinetilskud, der beregnes proportionalt med den faktiske arbejdstid på grundlag af den tidsbegrænsede deltidsansættelseskontrakt, og dette tilskud ikke medregnes ved fastsættelsen af de årlige feriepenge?

Anførte EU-retlige forskrifter og anført praksis fra Domstolen

Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, artikel 31, stk. 2

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/88/EF af 4. november 2003 om visse aspekter i forbindelse med tilrettelæggelse af arbejdstiden, artikel 7

Rammeaftalen vedrørende tidsbegrænset ansættelse, der er indgået af EFS, UNICE og CEEP, og der er knyttet som bilag til Rådets direktiv 1999/70/EF af 28. juni 1999, § 4, stk. 1

Rammeaftalen vedrørende deltidsarbejde, der er indgået af Unice, CEEP og EFS, og der er knyttet som bilag til Rådets direktiv 97/81/EF af 15. december 1997, § 4, stk. 1

Dom af 19. november 2019, TSN (C-609/17 og C-610/17, EU:C:2019:981), af 9. december 2021, Staatssecretaris van Financiën (Løn i den årlige betalte ferie) (C-217/20, EU:C:2021:987, præmis 19 og 26-28), af 10. juni 2010, Bruno m.fl. (C-395/08 og C-396/08, EU:C:2010:329, præmis 24 og 32-34), af 14. september 2016, de Diego Porras (C-596/14, EU:C:2016:683), af 13. september 2007, Del Cerro Alonso (C-307/05, EU:C:2007:509, præmis 57 og 58), af 17. marts 2021, Academia de Studii Economice din București (C-585/19, EU:C:2021:210), af 5. november 2014, Österreichischer Gewerkschaftsbund (C-476/12, EU:C:2014:2332, præmis 16), og af 11. november 2015, Greenfield (C-219/14, EU:C:2015:745)

Anførte nationale forskrifter og retsafgørelser

Lov om national uddannelse nr. 1 af 5. januar 2011

Artikel 254, stk. 1: »I uddannelsesinstitutioner [...] kan undervisningspersonalet ansættes på individuelle tidsbegrænsede ansættelseskontrakter eller på tidsbegrænsede ansættelseskontrakter med maksimal varighed svarende til et skoleår, med mulighed for forlængelse af kontrakten, eller ansættes på timelønnet kontrakt, på de lovbestemte betingelser.«

Artikel 267, stk. 1: »Lærere har ret til 62 arbejdsdages årlig ferie med løn i skoleferierne; [...]«

Den rumænske arbejdslov

Artikel 35, stk. 1: »Enhver arbejdstager har ret til at arbejde for flere arbejdsgivere eller for samme arbejdsgiver på grundlag af individuelle ansættelseskontrakter, uden overlappende arbejdstid, med en passende løn for hver af dem. Ingen arbejdsgiver må behandle en arbejdstager, der udøver denne ret, ringere.«

Artikel 106: »1. En deltidsansat skal have samme rettigheder som en fuldtidsansat på de betingelser, der er fastsat i loven og i de gældende kollektive overenskomster.

2. Lønrettigheder tildeles proportionalt med den faktiske arbejdstid med udgangspunkt i de rettigheder, der er fastlagt for normal arbejdstid.«

Artikel 144, stk. 1: »Alle arbejdstagere har ret til årlig ferie med løn.«

Artikel 150: »1. I ferieperioden modtager arbejdstageren feriepenge, som ikke må være mindre end den grundløn, de godtgørelser og de permanente

ydelser, som arbejdstageren har krav på for den pågældende periode i henhold til den individuelle ansættelseskontrakt.

2. Feriepengene svarer til det daglige gennemsnit af de i stk. 1 omhandlede lønrettigheder i de tre måneder, der går forud for den måned, i hvilken ferien afholdes, multipliceret med antallet af feriedage.«

Rammelov nr. 153 af 28. juni 2017 om løn til ansatte, der aflønnes med offentlige midler

Artikel 18: »1. Fra og med den 1. december 2018 skal de anvisningsberettigede yde et månedligt kantinetilskud svarende til 1/12 af to bruttobeløb af den garanterede nationale minimumsgrundløn [...]

2. Det i stk. 1 omhandlede kantinetilskud ydes proportionalt med den faktiske arbejdstid i den foregående måned, ifølge den i artikel 25, stk. 1, fastsatte indplacering.

[...]«

Bilag I, punkt B, til denne lov, som har overskriften »Særlige bestemmelser for undervisningspersonalet i uddannelsesinstitutioner«, fastsætter følgende:

Artikel 11: »Undervisningspersonalet har ret til ferie i henhold til lov nr. 1/2011 [...] og modtager feriepenge beregnet i henhold til de lovbestemmelser, som omfatter ansatte, der aflønnes med offentlige midler.«

Artikel 12, stk. 1: »Undervisningspersonalet [...] kan også timelønnes eller aflønnes kumulativt i henhold til bestemmelserne i lov nr. 1/2011 [...]«

Dekret nr. 4165 af 24. juli 2018 fra ministeriet for national uddannelse om godkendelse af gennemførelsesreglerne vedrørende udarbejdelse af udkastet til og planen for indplacering af undervisningspersonalet i uddannelsesinstitutioner samt indplacering af timelønnet undervisningspersonale i uddannelsesinstitutioner

Artikel 6, stk. 2: »De specifikke opgaver for timelønnet undervisningspersonale fastsættes i den individuelle ansættelseskontrakt – som er adskilt fra kontrakten vedrørende hovedbeskæftigelsen – der er indgået for timelønnede undervisningsaktiviteter.«

Dekret nr. 5559 af 7. oktober 2011 fra ministeriet for undervisning, forskning, ungdom og sport om godkendelse af gennemførelsesreglerne vedrørende afholdelse af ferie for undervisningspersonalet i uddannelsesinstitutioner

Artikel 5: »1. Fungerende lærere, der også er ansat på timelønnet kontrakt, har kun ret til ferie med løn for den hovedbeskæftigelse, for hvilken ansættelseskontrakten er blevet indgået.

2. Pensioneret undervisningspersonale, der er ansat på timelønnede tidsbegrænsede fuldtids- eller deltidsansættelseskontrakter, har ret til ferie proportionalt med den faktiske arbejdstid, der beregnes i overensstemmelse med artikel 2, stk. 5.«

Dekret nr. 4050 af 29. juni 2021 fra ministeriet for national uddannelse om godkendelse af gennemførelsesreglerne vedrørende afholdelse af ferie for undervisnings-, ledelses-, tjeneste-, tilsyns- og forskningspersonale i statslige uddannelsesinstitutioner

Artikel 3: »2. Lærere, der har undervist i en del af skoleåret/det akademiske år, har ret til en ferieperiode, der beregnes proportionalt med den periode, der er arbejdet i det pågældende skoleår/akademiske år.

[...]

5. Deltidsansatte lærere har ret til ferie proportionalt med den faktiske arbejdstid, der beregnes i overensstemmelse med stk. 2-4. Deltidsansatte lærere i to eller flere uddannelsesinstitutioner har ret til særskilt ferie for hver uddannelsesinstitution proportionalt med den faktiske arbejdstid.«

Artikel 5: »1. Fungerende lærere, der også er ansat på timelønnet kontrakt, har kun ret til ferie med løn for den hovedbeskæftigelse, for hvilken den individuelle ansættelseskontrakt er blevet indgået.

2. Pensioneret undervisningspersonale, der er ansat på timelønnede fuldtids- eller deltidsansættelseskontrakter, har ret til ferie proportionalt med den faktiske arbejdstid, der beregnes i overensstemmelse med bestemmelserne i artikel 3.«

Afgørelse nr. 297 af 6. maj 2021 fra Curtea Constituțională din România (forfatningsdomstol, Rumænien), afgørelse nr. 5 af 20. januar 2020 fra Înalta Curte de Casație și Justiție (kassationsdomstol, Rumænien), civilretlig dom nr. 476 af 18. maj 2023 afsagt af Tribunalul Arad (retten i første instans i Arad, Rumænien) og civilretlig dom nr. 663 af 9. juni 2023 afsagt af Tribunalul Galați (retten i første instans i Galați, Rumænien)

Kort fremstilling af de faktiske omstændigheder og retsforhandlingerne i hovedsagen

- 1 De berørte arbejdstagere er en del af undervisningspersonalet hos den sagsøgte, som er en institution med ungdomsuddannelser. Disse arbejdstagere er ansat på tidsbegrænsede fuldtidsansættelseskontrakter indgået med den sagsøgte, og en af disse har indgået kontrakter med en gymnasial uddannelsesinstitution.
- 2 Samtidig indgik de berørte arbejdstagere i skoleårene 2019-2020, 2020-2021, 2021-2022 og 2022-2023 også timelønnede, tidsbegrænsede deltidsansættelseskontrakter af varierende varighed på mellem 2 og 20 timer om

ugen med den sagsøgte. Kapitel 1 med overskriften »Ferie« i disse kontrakter bestemmer, at »i henhold til arbejdslovens bestemmelser [...] ydes der kun ferie med hensyn til hovedbeskæftigelsen [...]«.

- 3 Den sagsøgte beregnede de berørte arbejdstagers feriepenge og kantinetilskud for den omhandlede periode i overensstemmelse med dekret nr. 5559/2011 og nr. 4050/2021 fra ministeriet for national uddannelse alene med udgangspunkt i indkomsterne på grundlag af deres tidsubegrænsede fuldtidsansættelseskontrakter.
- 4 De berørte arbejdstagere, der er repræsenteret af sagsøgeren, anlagde sag ved Tribunalul Vaslui (retten i første instans i Vaslui) med påstand om, at den sagsøgte skulle tilpligtes at yde feriepenge og kantinetilskud på grundlag af de tidsbegrænsede deltidsansættelseskontrakter.
- 5 Ved civilretlig dom af 17. marts 2023 tog Tribunalul Vaslui (retten i første instans i Vaslui) sagen til følge. Den nævnte ret fastslog for det første, at dekret nr. 5559/2011 og nr. 4050/2021 fra ministeriet for national uddannelse – som er forvaltningsretsakter – er i strid med de trindhøjere bestemmelser i arbejdslovens artikel 144, stk. 1, og i lov nr. 1/2011. For det andet fastslog den nævnte ret, at disse dekreter er i strid med de bestemmelser i EU-retten, som anmodes fortolket i den foreliggende sag. Hvis den nationale lovgivning tillader overskridelse af den ugentlige arbejdstid på 48 timer i forbindelse med ansættelseskontrakter indgået med flere arbejdsgivere eller med samme arbejdsgiver ved kumulation af beskæftigelser, kræver EU-retten således, at der ydes ferie med løn med hensyn til hver enkelt kontrakt. For det tredje fandt den nævnte ret, at den sagsøgtes afslag på at yde kantinetilskuddet proportionalt med den faktiske arbejdstid ikke er berettiget i henhold til lov nr. 153/2017.
- 6 Den sagsøgte har iværksat appel til prøvelse af denne dom ved Curtea de Apel Iași (appeldomstolen i Iași, Rumænien), som er den forelæggende ret.

De væsentligste argumenter, der anføres af hovedsagens parter

- 7 Parterne i hovedsagen har ikke fremsat materielle argumenter vedrørende de af den forelæggende ret rejste spørgsmål.

Kort fremstilling af begrundelsen for forelæggelsen

- 8 Hvad angår *det første præjudicielle spørgsmål* har den forelæggende ret præciseret, at anmodningen om præjudiciel afgørelse ikke vedrører det ikke-økonomiske aspekt af de berørte arbejdstagers ferie, eftersom disse har ret til 62 arbejdsdages årlig ferie med løn. Anmodningen sigter derimod på at fastlægge størrelsen af det økonomiske aspekt af retten til ferie.
- 9 Den forelæggende ret har erindret om, at artikel 7, stk. 1, i direktiv 2003/88 ifølge Domstolens praksis giver enhver arbejdstager ret til årlig ferie med løn, og at

arbejdstageren skal modtage sin normale løn under denne hvileperiode. Selv om strukturen af en arbejdstagers normale løn som sådan henhører under bestemmelser og praksis, der er reguleret ved medlemsstaternes lovgivning, kan denne ikke have nogen virkning på arbejdstagerens ret til, i sin periode med hvile og afslapning, at nyde tilsvarende økonomiske vilkår som under udførelsen af sit arbejde.

- 10 Ifølge Domstolens praksis har direktiv 97/81 dels til formål at fremme deltidsarbejde, dels at fjerne forskelsbehandling mellem deltidsansatte og fuldtidsansatte. Henset til disse mål skal § 4 i rammeaftalen vedrørende deltidsarbejde anses for at være et udtryk for et socialretligt princip på unionsplan, der ikke kan fortolkes indskrænkende. Økonomiske vilkår, såsom løn, kan derfor ikke udelukkes fra begrebet »ansættelsesvilkår« i denne bestemmelses forstand.
- 11 Den forelæggende ret har anført, at de rumænske lovbestemmelser sikrer alt undervisningspersonale retten til årlig ferie med løn, uanset om dette personale arbejder på grundlag af en individuel tidsubegrænset eller tidsbegrænset ansættelseskontrakt, på fuldtid eller på deltid.
- 12 Det fungerende undervisningspersonale, der på grundlag af flere ansættelseskontrakter også er timelønnet, har dog kun ret til ferie med løn med hensyn til den hovedbeskæftigelse, for hvilken den individuelle ansættelseskontrakt er blevet indgået.
- 13 Den nationale lovgivning indfører således en ulige retlig behandling med hensyn til feriepenge mellem arbejdstagere, der er ansat på grundlag af en enkelt ansættelseskontrakt – som har ret til feriepenge beregnet på grundlag af deres løn – og arbejdstagere, der arbejder på grundlag af to særskilte kontrakter – som kun har ret til feriepenge med hensyn til lønindkomsterne fra deres hovedbeskæftigelse. Også pensioneret undervisningspersonale, der er ansat på timelønnede fuldtids- eller deltidsansættelseskontrakter, modtager feriepenge proportionalt med den faktiske arbejdstid.
- 14 Ifølge den forelæggende ret er udøvelsen af retten til ferie med løn omfattet af arbejdstagernes ansættelsesvilkår, og den ulige behandling, der er indført ved dekret nr. 5559/2011 og nr. 4050/2021 fra ministeriet for national uddannelse, stiller arbejdstagere, der arbejder på grundlag af flere ansættelseskontrakter, ringere, eftersom lønrettighederne knyttet til ferie, selv om de svarer til dem for en fuldtidsansat, udelukker enhver sammenhæng med lønindkomsterne fra det arbejde, der er udført på grundlag af den tidsbegrænsede deltidsansættelseskontrakt.
- 15 Den forelæggende ret har også påpeget, at den ulige behandling med hensyn til ansættelsesvilkår, hvad angår udøvelsen af retten til ferie med løn, ikke omfatter arbejdstagere, der arbejder på grundlag af en enkelt deltidsansættelseskontrakt eller tidsbegrænset ansættelseskontrakt, men kun dem, der er ansat på grundlag af to særskilte kontrakter.

- 16 Hvad angår begrundelsen for den ulige behandling har den forelæggende ret anført, at dekret nr. 5559/2011 og nr. 4050/2021 fra ministeriet for national uddannelse ikke angiver det legitime formål, som forfølges med den ulige behandling, og ikke specificerer, på hvilken måde de indførte reguleringsforanstaltninger er forholdsmæssige.
- 17 Curtea Constituțională (forfatningsdomstol) og visse nationale retter mener ikke, at den ulige behandling af det undervisningspersonale, der arbejder på grundlag af flere ansættelseskontrakter, udgør forskelsbehandling. Curtea Constituțională (forfatningsdomstol) har således fastslået, at »lovgiver har ret til at fastsætte metoden til at beregne de feriepenge, som skal ydes. I denne forbindelse har lovgiver indført reglen om, at en arbejdstager i tilfælde af flere ansættelseskontrakter kun har ret til ferie svarende til hovedbeskæftigelsen og ikke også svarende til den yderligere beskæftigelse. Denne regel omfatter uden forskel alle arbejdstagere, uden nogen form for fordel eller forskelsbehandling, og fastsættelsen af metoden til at beregne feriepengene for offentligt ansatte i tilfælde af kumulation af kontrakter [...] hører ind under lovgivers enekompetence, og dette kan ikke rejse spørgsmål om forfatningsstridighed, så længe lovgiver sikrer retten til ferie med løn«.
- 18 Ifølge praksis fra de domstole, der er specialiseret i arbejdsret, henhører bestemmelserne i dekret nr. 5559/2011 og nr. 4050/2021 fra ministeriet for national uddannelse under medlemsstaternes skønsmargin i forbindelse med gennemførelsen af EU-direktiver, eftersom indførelsen af et timelønssystem har til formål at sikre kontinuiteten i undervisningen, både i tilfælde af de ordinære læreres uarbejdsdygtighed eller i svært tilgængelige områder, hvor adgangen til undervisningspersonale er begrænset.
- 19 Forekomsten af afvigende fortolkninger vedrørende dels rækkevidden af den beskyttelse, der er fastsat i EU-retten ved § 4, stk. 1, i rammeaftalen vedrørende deltidsarbejde og § 4, stk. 1, i rammeaftalen vedrørende tidsbegrænset ansættelse, dels spørgsmålet om, hvorvidt disse bestemmelser finder anvendelse, såfremt en arbejdstager indgår flere ansættelseskontrakter, har fået den forelæggende ret til at forelægge dette første præjudicielle spørgsmål.
- 20 Hvad angår *det andet præjudicielle spørgsmål* har den forelæggende ret erindret om, at ifølge Domstolens praksis om § 4, stk. 1, i rammeaftalen vedrørende deltidsarbejde og § 4, stk. 1, i rammeaftalen vedrørende tidsbegrænset ansættelse forstås der ved »løn« den almindelige grund- eller minimumsløn og alle andre ydelser, som arbejdstageren som følge af arbejdsforholdet modtager fra arbejdsgiveren direkte eller indirekte i penge eller naturalier. Dette begreb omfatter alle ydelser, aktuelle eller fremtidige, som arbejdstageren, eventuelt indirekte, som følge af arbejdsforholdet modtager fra arbejdsgiveren.
- 21 Den forelæggende ret har præciseret, at kantinetilskuddet er blevet udvidet til at blive ydet til alle offentligt ansatte i Rumænien ved bestemmelserne i lov nr. 153/2017, og at det drejer sig om en pengeværdi ud over lønrettighederne.

Værdien er variabel og knyttet til bruttobeløbet af den garanterede nationale minimumsgrundløn samt begrænset til 1/12 af det dobbelte af maksimumsgrundlaget beregnet i forhold til fuldtidsarbejde. Înalta Curte de Casație și Justiție (kassationsdomstol) har fastslået, at disse rettigheder er en del af de månedlige lønindkomster.

- 22 Kantinetilskuddet blev kun ydet til de berørte arbejdstagere med hensyn til deres tidsbegrænsede fuldtidsansættelseskontrakt, og disse arbejdstagere blev nægtet ydelse heraf proportionalt med den faktiske arbejdstid på grundlag af den tidsbegrænsede deltidsansættelseskontrakt. Tilskuddet blev heller ikke inkluderet i beregningsgrundlaget for feriepenge.
- 23 I lighed med beregningen af feriepengene er den retlige behandling af det undervisningspersonale, der har indgået flere ansættelseskontrakter, ulige og ugunstig, eftersom dette personale kun ydes et kantinetilskud i forhold til det arbejde, som de udfører på grundlag af en tidsbegrænset fuldtidsansættelseskontrakt. Denne ulige behandling følger af anvendelsen af den lovbestemmelse, der har indført retten til kantinetilskud og fastsætter et loft for dette tilskud, som allerede er nået ved fuldtidsarbejde. Denne lovbestemmelse angiver imidlertid ikke andre objektive grunde og specificerer ikke det legitime formål, der forfølges med indførelsen af denne ulige behandling.
- 24 Den sagsøgte har gjort gældende, at denne lovbestemmelse har til formål at sikre en afbalanceret ernæring med henblik på et optimalt helbred, og at så længe de berørte arbejdstagere ydes kantinetilskuddet for deres hovedbeskæftigelse, kan de ikke også ydes det nævnte tilskud med hensyn til den beskæftigelse, for hvilken de er timelønnede, eftersom betingelsen om, at tilskuddet skal ydes proportionalt med den faktiske arbejdstid, tager udgangspunkt i arbejdsdagen og ikke i de udførte arbejdstimer. Ifølge den forelæggende ret tager en sådan begrundelse imidlertid ikke hensyn til den retlige kvalificering af kantinetilskuddet, som skal opfattes som en del af lønnen for det udførte arbejde.
- 25 Hvis det afslutningsvis fastslås, at kantinetilskuddet er en del af den normale løn for det undervisningspersonale, der arbejder på grundlag af tidsbegrænsede deltidsansættelseskontrakter, skal dette tilskud også medregnes ved fastsættelsen af lønrettighederne svarende til ferie.